

ogsaa baade den norske Konkurslov (§§ 23 og 82) og de fleste fremmede Konkurslove (saasom den preussiske (§§ 136 og 216), østerrigiske (§ 82), engelske (§ 83. 1 o.)). Da det staar som Regel, at kun een Kurator beskikkes, og Lovforslagets Bestemmelser helt igjennem ere indrettede efter denne Forudsætning, bliver det selvfølgelig nødvendigt at udtale, at, hvad der er i Loven sagt om Kurator, gjælder om Kuratorerne, naar flere ere beskikkede.

Til § 67.

ad 33) Udvalget foreslaar, at der til Medlemmer af Kreditorudvalget skal kunne vælges ikke blot Mænd, der selv ere Kreditorer, men Mænd, der repræsenterer Kreditorer under Skiftet. Herved vil Dannelsen af Kreditorudvalg lettes betydeligt, hvilket er et ikke uvigtigt Hensyn, da det paa mange Steder udenfor Kjøbenhavn vil blive vanskeligt nok at sammensætte saadanne Udvalg.

ad 34) Endringen sigter blot til at tydeliggjøre Lovforslagets Tanke.

ad 35) Udvalget er enig i, at Medlemmerne af Kreditorudvalget ikke, saaledes som Kuratorerne, bør honoreres for deres Arbejde, men man finder, at der bør ydes dem Godtgjørelse for havte Udgifter, saasom Rejsseudgifter. Uden det vil det blive end yderligere vanskeliggjort at faae Kreditorer til at paatage sig dette Hverv.

ad 36) Naar flere Kuratorer vælges, afgiver den Kontrol, disse føre med hverandre indbyrdes, og den forskjelligartede Sagskundskab, de repræsenterer, at der ikke er saa stor Trang til Kreditorudvalg, som naar der kun er een Kurator. Som en Følge deraf kan det formentlig i saadant Tilfælde overlades til Kreditorerne, om de ville vælge et Kreditorudvalg eller ikke. I store og indviklede Boer, hvor der er mange Kreditorer, ville de i Reglen gjøre det, men i simplere Boer ville de formentlig ofte lade det være. Naar intet Kreditorudvalg nedsættes, bør det vistnok paalægges Skifteretten at udøve den Kontrol og den Medbestemmelsesret, som ellers Kreditorudvalget udøver. Vel synes det at være den norske Konkurslovs Mening (§ 23 jfr. § 28 og § 82), at den Omstændighed, at

der er flere Kuratorer, alene skal gjøre al anden Kontrol og Medbestemmelse overflødig, men dette turde dog være for uoveligt. Selv om Skifterettens Tilsyn ikke vil blive saa indgribende, og dens Medvirksomhed ikke saa sagkyndig, som et Kreditorudvalg, vil det dog vistnok være til stor Nytte for Kreditorerne, navnlig de langt horte boende, at der er nogen Kontrol med Kuratorerne og nogen Indskrænkning i deres Magt. Og man har derfor foreslaaet, at Skifteretten, hvor intet Kreditorudvalg beskikkes, skal træde i dettes Sted, saaledes at Kuratorerne maa indhente Skifterettens Samtykke i de Tilfælde, hvor ellers Kreditorudvalgets skulde udkræves, og at den Kontrol, som Kreditorudvalget ellers nærmest udøver, i saa Fald helt og holdent skal udøves af Skifteretten.

Til § 71.

ad 37, 38 og 39) Disse Endringsforslag sigte kun til at tydeliggjøre og forbedre Redaktionen.

Til § 72.

ad 40) Der maa gives Panthaverne en Afgang til, ligesom hidtil, at fremsføre deres Indsigelser mod Auktionskonditionerne og saa disse afgjorte af Skifteretten, forinden Auktionen foregaar; men da Kurator, som efter Lovforslaget skal affatte Konditionerne, ikke har Jurisdiktion, maa dette ske derved, at Auktionskonditionerne forelægges paa en Skiftesamling, hvor da Panthaverne kunne gjøre sig bekendte med dem og fremsætte deres Indvendinger til Paakjendelse af Skifteretten.

Til § 73.

ad 41) Parenthesen i § 73 forekommer Udvalget ublebende, og da den ialtsald er overflødig, foreslaas det, at den falder bort.

Til §§ 75 og 76.

ad 42 og 44) Disse Endringsforslag henhøre til de vigtigere. Udvalget tror, at der for at betrygge alle Vedkommende udføres nogle nærmere Regler om Kurators Regnskabsførelse samt om Kontrollen med Råsen. Det foreslaas derfor at gjøre Kurator